

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2973/24
22.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Татјане Лемајић, председника већа, Марије Бошковић и Слободана Керановића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бора Николић, адвокат из Краљева, улица 4. краљевачки батаљон број 31/19, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Љубомир Михаиловић, адвокат из Београда, улица Браће Барух број 11, ради дуга, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 5106/19 од 29.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 22.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 5106/19 од 29.12.2023. године у ставу првом и трећем изреке.

Образложење

Побијаном пресудом Другог основног суда у Београду П 5106/19 од 29.12.2023. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 20.000 евра са законском затезном каматом од 12.11.2019. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате.

Ставом другим изреке одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере којом би се туженом забранило да до правноснажног окончања спора отуђи или оптерети кат.парц. ... КО ... и објекат – породично стамбену зграду објекат број 1 у улици ... број ... у обиму 1/4 идеалног дела.

Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 372.650,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући је у ставу првом и трећем изреке због битне повреде одредаба парничног поступка,

непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредби члана 386 и 402 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из тачке 12 истог члана, на коју повреду се неосновано указује у жалби туженог. Изрека првостепене пресуде је разумљива, непротивречи сама себи нити разложима пресуде а у образложењу пресуде првостепени суд је навео јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама, те се правилност утврђеног чињеничног стања и примена материјалног права са сигурношћу може испитати. Жалбени наводи којима се указује да је тужени током првостепеног поступка износио примедбе на записник које првостепени суд није унео не представљају такве повреде парничног поступка које би биле од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда следи да су тужилац и тужени током 2018. године започели преговоре у вези са суинвестирањем градње на кат.парц. ... КО ... на којој је тужени сувласник са 1/4, ћерка туженог са 1/4 и свастика туженог са 1/2 идеалног дела. У току преговора је договорено да туженом и осталим сувласницима припадне одређени број квадрата у новоизграђеном објекту. Осим тога тужилац и тужени су договорили да тужилац туженом исплати износ од 80.000 евра за куповину стана, да ћерки туженог исплати 20.000 евра до 01.05.2019. године због путовања у Канаду а да свастики туженог финансира реновирање стана. Након ових преговора између тужиоца и туженог није дошло до закључења уговора о суинвестирању и тужени је у новембру 2019. године закључио уговор са новим суинвеститором ВВ. У току преговора који су вођени између тужиоца и туженог, тужилац као зајмодавац и тужени као зајмопримац су закључили уговор о краткорочној позајмици – зајму дана 12.05.2019. године на износ од 20.000 евра са роком враћања од 6 месеци без камате. Тужени у уговореном року а ни касније није извршио своју обавезу и није тужиоцу вратио примљени износ од 20.000 евра.

Према налазу и мишљењу судског вештака графолога Оливере Ристић произлази да је спорни потпис на уговору о краткорочној позајмици – зајму од 12.05.2019. године аутентичан потпис лица на чије име гласи, ББ, који потпис се налази у доњем десном углу испод текста “корисник зајма” на уговору о краткорочној позајмици – зајму од 12.05.2019. године. Судски вештак је свој налаз и мишљење дала на основу утврђених чинилаца о подударности обрасца скриптар који су одраз индивидуалне особености и не могу представљати продукт имитације од неког другог лица, осим оног на чије име потпис и гласи.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања применом одредби члана 557 и 562 Закона о облигационим односима првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао туженог да тужиоцу исплати досуђени износ у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате а у складу са одредбом члана

395 Закона о облигационим односима док је одлука о законској затезној камати донета сходно члану 277 Закона о облигационим односима те је првостепени суд обавезао туженог да тужиоцу на досуђени износ исплати законску затезну камату од дана када је тужиочево потраживање доспело до исплате.

По ставу Апелационог суда, чињенично стање у првостепеном поступку утврђено је потпуно и поуздано, правилном оценом изведених доказа и првостепени суд је на јасан и логичан начин изложио садржину изведених доказа и дао њихову оцену коју у свему као правилну прихвата и овај суд. Жалбом туженог чињенично стање се неосновано доводи у сумњу, а у жалби нису истицане нове чињенице нити предлагани нови докази у смислу члана 372 став 1 Закона о парничном поступку

Неосновано у жалби тужени оспорава оцену изведених доказа и са тим у вези утврђено чињенично стање. Према члану 8 Закона о парничном поступку суд на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног доказног поступка, по свом уверењу, одлучује које ће чињенице узети као доказане. Прецизније о томе које чињенице сматра утврђеним и на основу којих доказа одлучује суд на основу сопственог уверења. У поступку које је претходио доношењу побијане пресуде првостепени суд је извео предложене писмене доказе у погледу околности везаних за закључење уговора о зајму између тужиоца и тужене, извео доказ вештачењем на околност аутентичности потписа туженог на уговору о краткорочној позајмици – зајму, саслушао парничне странке и сведока који је имао одређених непосредних сазнања. Правилна оцена исказа странака и сведока подразумевала је оцену њиховог држања пред судом, сагласност њихових исказа са другим изведеним доказима, неспорним и опште познатим чињеницама, да ли сведок има непосредних или посредних сазнања о догађају о којем сведочи као и оцену општег утиска које су странке и сведок оставили на суд приликом давања исказа. У конкретном случају, првостепени суд је ценећи исказе саслушаних парничних странака и сведока ГГ дао њихову анализу, односно оцену која садржи уверљиво и логично објашњење зашто у погледу одлучне чињенице који се односи на садржину договора тужиоца и туженог у вези суинвестирања градње на парцели на којој је тужени сувласник, договора око исплате износа од 20.000 евра у мају 2019. године који је био потребан ћерки туженог за пут у Канаду, садржини уговора о краткорочној позајмици – зајму од 12.05.2019. године и року враћања зајма, поклања веру исказу тужиоца и сведока ГГ, при чему је вештачењем преко судског вештака графолошке струке Оливере Ристић утврђено да је потпис туженог као зајмопримца на предметном уговору аутентичан потпис туженог. Наиме, првостепени суд је образложио који исказ и у ком делу прихвата, наводећи при том логичне и јасне разлоге. Њихови искази садрже детаље који доприносе њиховој конкретности и животности и чине да њихови искази представљају логичну целину.

Без утицаја су жалбени наводи туженог којима се указује да првостепени суд није ценио и образложио наводе и доказе туженог достављене у току поступка јер се наведеним жалбеним наводима заправо неосновано напада слободна оцена доказа од стране првостепеног суда код већ наведеног да суд на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног доказног поступка, по свом уверењу, одлучује које ће чињенице узети као доказане при чему је првостепени суд навео логичне и јасне разлоге за свој чињенично

правни закључак.

Првостепени суд правилно у чињеничну грађу није уврстио налаз и мишљење судског вештака Јована Крстића с обзиром да судски вештаци Радослав Свичевић и Јован Крстић нису могли да усагласе своје налазе и мишљење, па је правилно сходно одредби члана 271 Закона о парничном поступку одредио ново вештачење на исте околности које је поверио судском вештаку Оливери Ристић чији налаз је и прихватио као стручан и објективно дат, то су неосновани жалбени наводи туженог којима се оспорава налаз и мишљење судског вештака Јована Крстића и којима се указује да се исти не може третирати као вештачење.

Такође, неосновани су и жалбени наводи туженог којима указује да је тужени у поднеску од 03.10.2023. године истакао примедбе на налаз и мишљење судског вештака Оливере Ристић у коме је детаљно навео примедбе на предметни налаз и мишљење. Наиме, супротно оваквим жалбеним наводима туженог, правилно је првостепени суд примедбе туженог из наведеног поднеска оценио као паушалне с обзиром да у поднеску од 03.10.2023. године не стоје примедбе на налаз и мишљење судског вештака Оливере Ристић истакнуте на начин како су презентоване у жалби туженог.

Неосновано се жалбеним наводима туженог указује да је дати налаз и мишљење судског вештака графолошке струке Оливере Ристић контрадикторан те да је првостепени суд повредио начело непосредности и равноправности с обзиром да је одбио предлог туженог да се на рочишту саслуша вештак Оливера Ристић. Наведеним жалбеним наводима се заправо неосновано напада слободна оцена доказа од стране првостепеног суда, односно закључак првостепеног суда којим је као објективан и стручан прихватио налаз и мишљење судског вештака графолошке струке Оливере Ристић. Међутим, судски вештак је свој налаз и мишљење дала на основу потребне документације која се налази у списима те свој налаз и мишљење детаљно образложила у складу са правилима струке. Осим тога, налаз и мишљење судског вештака Оливере Ристић уручен је туженом у мају 2023. године, поднеском од 03.10.2023. године је, како то правилно закључује првостепени суд, тужени истакао пушалне примедбе и тек на рочишту од 29.12.2023. године пуномоћник туженог је предложио саслушање наведеног судског вештака што указује да је тужени од дана достављања налаза и мишљења у мају месецу 2023. године до дана закључења расправе 29.12.2023. године имао довољно времена да достави или истакне образложен приговор на налаз и мишљење наведеног судског вештака, због чега је правилно првостепени суд одбио предлог туженог за саслушање судског вештака Оливере Ристић.

Правилном применом материјалног права, супротно жалбеним наводима туженог, правилно је првостепени суд обавезао туженог да на досуђени износ дуга исплати законску затезну камату у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате јер овако досуђена камата управо подразумева да се иста обрачунава сходно члану 4 Закона о затезној камати којим се прецизно дефинише стопа затезне камате у складу са наведеним законом.

Апелациони суд је имао у виду да је тужени доставио допуну жалбе 17.12.2024. године, али приликом одлучивања исту није ценио јер је иста изјављена после истека законом прописаног рока за њено подношење из члана 367 Закона о парничном

поступку.

Приликом доношења другостепене одлуке, цењени су и остали жалбени наводи туженог, али како се истима не доводи у сумњу законитост и правилност побијане одлуке, то их Апелациони суд није посебно образлагао сагласно одредби члана 396 став 1 Закона о парничном поступку.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке, будући да је донета правилном применом одредби члана 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку, па су тужиоцу који је у овом спору успео, а био заступан од стране пуномоћника из реда адвоката признати само нужни и неопходни трошкови за вођење ове парнице, а све с обзиром на вредност и врсту предмета спора према важећој Адвокатској и Таксеној тарифи у време доношења одлуке.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 390 и 401 тачка 2 Закона о парничном поступку донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Татјана Лемајић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**